

Tim, že se nabyvatel hypoteky nepřesvědčil z knih o hypotečním dluhu, nepomíjí osobní dluh posavadního držitele a nepřechází na nabyvatele.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4193.

(Rozh. ze dne 30. září 1924, Rv. II. 370—24.)

Předpisu § 452 obč. zák. není vyhověno, označen-li předmět, nedopouštějící odevzdání z ruky do ruky, nápisem francouzským, stalo-li se tak v Kolíně. Zástavní právo tu nevznikne.

Uveřejněno: Právník 1925, str. 443.

Odevzdání listiny, prokazující zastavení, nestačí zpravidla k symbolickému odevzdání zastavených věcí. Připevnění známek není pouhou opatrností, nýbrž podmínkou vzniku zástavního práva, nestalo-li se odevzdání žádným znamením jiným a to nejen v poměru k třetím osobám, nýbrž i v poměru k zastaviteli.

Úpadková podstata není tímž právním podnětem jako úpadek.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4181.

(Rozh. ze dne 24. září 1924, Rv. II. 440—24.)

Vykonavatel poslední vůle nemá vlivu na zjištění pozůstalostního jmění v pozůstalostním řízení (inventurou). Ani odkazovníku nepřísluší v zásadě účast při řízení inventáře.

Vykonavatel poslední vůle nemůže učiniti návrh na oddělení pozůstalosti dle § 812 obč. zák.

Ku oddělení pozůstalosti ve smyslu § 812 obč. zák. nestačí, že dědici jsou největšími dlužníky pozůstalosti a že spravují pozůstalost neobezřetně.

Okolnost, že pozůstalostní jmění nevystačí ku krytí všech odkazů, není na závadu, by pozůstalost nebyla odevzdána dědicům.

Potvrzení ohledně knihovního převodu odkázané nemovitosti (§ 178 nesp. řiz.) lze vydati teprve po odevzdání pozůstalosti.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4179.

(Rozh. ze dne 24. září 1924, R I. 278—24.)

Byla-li komu povolena zápůjčka s ujednáním, že mu vyplacena bude v dluhopisech moučně půjčky počítané v ceně nominální, při čemž se vypůjčitel zřekl námitky nevyplacené valuty, nemůže se na zapůjčitele domáhati zrušení smlouvy o zápůjčku a zástavního práva pro ni zřízeného jen ohledně částky, rovnající se diferenci kursu dluhopisů s jejich nominální cenou, poněvadž pro nicotnost lze zrušiti jen smlouvu celou.

Uveřejněno: Česká advokacie 1925, č. 452.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1925, Rv. I. 267—25.)

Dala-li při bezdůvodném odporu otcově proti dceřině sňatku věno a výbavu sňatek uzavírající dceři matka sama, může tato podle § 1042 obč. zák. polovici vynaložené sumy požadovati náhradou na manželi svém (otci nevěstině).

Uveřejněno: Soudcovské listy 1925, č. 561.

(Rozh. ze dne 11. února 1925, Rv. I. 1884—24.)

Vlastník domu ručí za poranění způsobené pádem zvětralé cihly z římsy domovní.

Uveřejněno: Juristenzeitung, 1925, čís. 518.

(Rozh. ze dne 17. března 1925, Rv. I. 241—25.)

Firemní dodatek »doktor« lze připustiti jen tehdy, nabyla-li ho osoba, jejíž jméno jest součástíkou firmy, na některé tuzemské vysoké škole, neb byl-li její titul doktorský, dosažený v cizině, nostrifikován.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4203.

(Rozh. ze dne 1. října 1924 R. I. 790—24.)

Společenstva výdělková a hospodářská (zákon ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.).

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4273.

(Rozh. ze dne 15. října 1924. Rv. I. 1071—24.)

Jednatel tuzemské společnosti s r. o. nemůže býti, kdo bydlí v cizině, třeba se přechodně zdržoval v tuzemsku.

Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. VI. čís. 4204.

(Rozh. ze dne 1. října 1924, R. I. 793—24.)

Přijali-li jednatelé společnosti s ručením omezeným směnkou na tuto společnost vydanou, svými podpisy za tuto společnost, ačkoli táž, nejsou ještě protokolována, právně neexistuje, ručí osobně a sice směnečně každému směnečnému věřiteli, na kterého směnka indosací přešla, nikoli jen svému kontrahentu obecnoprávně.

Uveřejněno: Česká advokacie, 1925 č. 450.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1925, Rv. I. 493—25.)

Rozhodnutí nejvyššího soudu

ve věcech občanských.

Čís. 3484. V místech, kde nejsou nejméně dva advokáti, může i zmocněnec neadvokát (tedy i notář) podati odvolání do protokolu. (Rozh. ze dne 12. února 1924, R I 91/24.)

Čís. 3487. Třebas se při dobrovolném, před vydáním rozlukového zákona povoleném rozvodu manželství, jež bylo napotom rozloučeno, vzdala manželka veškerých nároků proti mužovi, jmenovitě též nároku na slušnou výživu, může se za podmínek § 19 rozl. zák. domáhati výživného. (Rozh. ze dne 12. února 1924, Rv I 1518/23.)

Čís. 3488. K uplaňování nároku podle § 1042 obč. zák. jest oprávněn i ten, kdo učinil za druhého náklad pro sebe.

Nárok manželky proti manželi na placení výživného, které jí tento zcela nebo z části bezprávně odpirá, není o sobě vyloučen tím, že sdílí s manželem nadále manželské společenství. (Rozh. ze dne 12. února 1924, Rv I. 1627/23.)

Čís. 3493. Bylo-li výživné, stanovené původně rozsudkem, po té upraveno v řízení nesporném, jest i další úpravu provést v řízení nesporném. (Rozh. ze dne 13. února 1924, R I 85/24.)

Čís. 3501. Třebas nesvéprávný před schválením smlouvy podle § 865 obč. zák. byl zemřel, jest na jeho zákonném zástupci (otcovském opatrovníku) i soudy, by jednání přivedl ke konci. (Rozh. ze dne 13. února 1924, R II 45/24.)

Čís. 3502. Výdělková daň požívá za ostatních podmínek zákonného zástavního práva na celé nemovitosti, i když poplatník jest vlastníkem jen její ideální části. (Rozh. ze dne 13. února 1924, R II 51/24.)

Čís. 3505. Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.)

Podmínkou rozluky manželství pro nepřekonatelný odpor, bez ohledu na to, zdali jde o žalobu či žádost, jest souhlas druhého manžela a to zejména i v případech § 18 zákona, leč by od rozvodu uplynula tři léta a šlo o manželství, rozvedené před působností zákona. (Rozh. ze dne 19. února 1924, R I 119/24.)

Čís. 3508. Překupní právo lze ujednati i při jiné smlouvě, než kupní, ba i jako samostatnou smlouvu. Propůjčení předkupního práva nenáleží ke správě jmění a vyžaduje, jde-li o nemovitost náležející do pozůstalosti, schválení soudu pozůstalostního. (Rozh. ze dne 19. února 1924, Rv I 1739/23.)

»Dr. L.«

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu

ve věcech finančních.

Společenské smlouvy — disoluce. Při posouzení, zda-li při rozdělení společného jmění jednotlivý podílník nabývá právě jen tolik či více, než odpovídá hodnotě jeho podílu na společném jmění (§ 8 zákona, č. 74/1901), dlužno za platnosti zákona č. 31/1920 přihlížeti k hodnotě podílu dotyčného společníka na souhrnu majetkových objektů, tvořících společné jmění, bez ohledu na to, zdali, po případě do jaké míry hodnota tohoto společného jmění jest vyčerpána pasivou na něm vázajícími. (Nález ze dne 31. ledna 1925, č. 17.859/24.)

Postupy. Převzme-li postoupený dlužník v postupní listině závazek, vykazovati novému věřiteli zaplacení splatných daní, úroků a splátek z pohledávek předcházejících postoupené pohledávce a pod., se sankcí okamžité výpovědi postoupené pohledávky, jest to jen změnou doby splatnosti ve smyslu § 35, věta 2., popl. zákona. (Nález ze dne 26. ledna 1925, č. 4839/24.)

II. Rozhodnutí uveřejněná ve sbírce pořádané presidentem nejvyššího správního soudu a redigované senátním presidentem Drem Bohuslavem.

Č. 1632. Poplatky dědické: I. Průkaz pozůstalostních dluhů. — II. Z částky pozůstalosti připadlé dědičce vzdáním se odkazu odkazovníci platiti jest poplatek vyšší dle poměru odkazovnice k zůstaviteli. (Nález ze 2. ledna 1924 č. 22.427/23.)

Č. 1634. Poplatek nemovitostní: I. Povinnost převodním poplatkem zakládá již nabytí titulu práva vlastnického bez ohledu byla-li smlouva splněna. — II. I placení kupní ceny do určité doby může býti suspensivní podmínkou platnosti smlouvy. (Nález ze dne 4. ledna 1924 č. 22.382/23.)

Č. 1635. Řízení ve věcech finančních. Straně tvrdící včasnost poplatkového rekursu, má býti dána příležitost ke průkazu, že rekurs podala včas doporučeně na poštu. (Nález ze 4. ledna 1924 č. 22.384/23.)

Č. 1638. Poplatek z výmazného prohlášení (Slovensko):
Také listiny o zřízení práva zástavního k nemovitostem
leze ohlásiti k vyměření poplatku prostřednictvím knihovního
soudu. (Nález z 5. ledna 1924 č. 22.449/23.)

Z E D N E.

Změna v ministerstvu spravedlnosti. Ministrem spravedlnosti jmenován byl pan JUDr. Karel Viškovský, prezident Státního pozemkového úřadu. — Vitáme toto jmenování osvědčeného odborníka ve věcech pozemkové reformy, která spadá do okruhu působnosti notářské, i doufáme pevně, že nový pan ministr bude mít pochopení pro veškeré snahy a tužby našeho stavu. Současně pokládáme za svou povinnost, projevití veřejně díky odstupujícímu panu ministru spravedlnosti Dru. Josefu Dolanskému, za jehož působnosti prodebatován byl nový notářský řád, jímž položena pevná základna pro stav notářský. — Pan ministr Dr. Dolanský ochotně vycházel vstříc našemu stavu; doufáme, že jeho nástupci podaří se dokončiti téměř hotové již dílo — nový notářský řád. Přejeme panu ministroví v jeho novém působíšti mnoho zdaru.

Důležitá rozhodnutí nejvyššího soudu ve věcech notářských poplatků. V posledním čísle »Juristenzeitung« čís. 23 uveřejněna jsou dvě důležitá rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 18. června 1925 R II. 176/25 a R II. 181/25. V obou případech žaloval notář svého mandanta na zaplacení odměny a výloh za sepsání soukromých listin a práce přípravné. Krajský soud (jednalo se o 112.996 Kč a 13.075 Kč) žalobám dal místa, avšak vrchní zemský soud v Brně rozsudek zrušil pro zmatečnost a žaloby zamítl pro nepřístupnost pořadu práva. Nejvyšší soud obě tato rozhodnutí vrchního soudu potvrdil. Odůvodňuje rozhodnutí své tím, že podle § 179 a 184 n. ř. má poplatky notářovy upravení v řízení nesporném soud a že pořad práva jest vyloučen. V obou případech uveřejňuje Jur. Zeit. pouze důvody nejvyššího soudu, z nichž není jasno, zdali strana neuznala účet notářův. Podle všeho jedná se o takovýto případ, neboť § 179 n. ř. výslovně stanoví, že poplatky notářovy mají býti upraveny sborovým soudem, jestliže strana odporuje poplatkům, jak je notář vyměřil. Zvláštní jest ovšem, že v prvním rozhodnutí uvádí nejvyšší soud, že zákon nečiní rozdílu, zda-li strana neuznala účet notáře z jakéhokoliv důvodu. To nezdá se nám býti správné, neboť kdyby strana uznala výši účtovaných poplatků a pouze namítala na př., že není ona, nýbrž někdo jiný povinen zaplatiti, máme za to, že v tomto případě nejednalo by se o upravení útrat v cestě nesporné, nýbrž musel by se notář domáhati zaplacení pořadem práva. Rozhodnutí nejvyššího soudu jest proto pro nás důležité, že podle § 180 n. ř. soudem upravené útraty má soud opět sám vymáhati podle předpisů platných pro vymáhání poplatků soudních, kteréžto ustanovení platí podle § 184 n. ř. i pro poplatky za soukromé listiny.

Zemský soud v Praze také skutečně v jednom případě upravil poplatky notáře, k žádosti téhož vymáhal poplatky ty podle předpisu platných pro vymáhání soudních poplatků, aniž by byla předcházela žádost exekucí a vrchní zemský soud rozhodnutí to potvrdil rozhodnutím ze dne 7. I. 1924 R II 3/24/1, kteréž otiskujeme na jímém místě.

Solemnisace soukromých listin. Došel nás dotaz, zda-li jest notář povinen solemnisovati soukromou listinu k jejíž platnosti podle zákona ze dne 25. července 1871 čís. 76 jest třeba notářského spisu. Máme za to, že notář k tomu povinen není, naopak, že má odepřítí takovouto solemnisaci i poukazujeme v tom ohledu na obšírný článek Dra. Čulíka v »Zeitschrift f. Not.« uveřejněný 12. června 1907 čís. 24. Ovšem rak. soudní dvůr náhledu toho nesdílel. Otázka ta ostatně bude rozřešena v novém notářském řádu zcela jasně.

Důležité upozornění všem kolegům. Svaz společností s r. o. žádá nás, aby při sepsování společenských smluv o společnostech s r. o. byly strany upozorňovány na výhodu, kterou poskytuje svaz jakožto jediná organizace těchto společností. Svaz společností s r. o., v jehož výboru zasedá též příslušník našeho stavu, vykonává jednak svým ředitelem předepsané revise společností a udílí porady ve věcech společenských úplně zdarma. Zároveň stará se účinně o tyto společnosti zejména ve věcech daňových, i zdařilo se mu na př., že ministerstvo financí vydalo výnos o vpočitatelnosti odměny jednatelů do položek srážkových při vyměřování daně výdělkové. Právě nyní zahajuje důležitou akci, aby při reformě daňové bylo břemeno daňové společností s r. o. co nejvíce zmírněno. — Jest to důležité i pro náš stav, poněvadž spolu-

působíme při zřizování společností těch a každé usnadnění tohoto zřizování přináší i nám prospěch. Žádáme proto všechny kolegy, aby při zřizování společností s r. o. a vůbec ve styku s nimi, doporučovali společností, aby se přihlašovaly za členy tohoto svazu, kdež za nepatrný příspěvek dostává se jim velikých výhod.

Jak se dbá ustanovení zákona ze dne 25. VII. 1871 č. 76 o nucené formě notářského spisu. Došla nás zpráva, že soud povolil vklad práva zástavního za roční rentu ujednanou mezi manžely na základě soukromé listiny. Případy, kde kupuje obyčejnou trhovou smlouvou snoubence od druhého snoubence ideální díl reality a teprve po sňatku dává se zapisovati poznámka provdání, jsou velice četné. Případy ty nejsou na prospěch obecnstva, poněvadž smlouvy takové jsou spolpatněny jako smlouvy mezi cizími osobami, tudíž stupnicí mnohem vyšší než-li kterým podléhají převody na základě smluv svatebních. Máme za to, že dotyčné strany mohly by žádati náhradu difference poplatku od pisatele takovýchto smluv, daly-li pisateli úplatu. Žádáme pp. kolegy, aby nám podobné případy oznamovali, neboť míníme je předložiti ministerstvu spravedlnosti k posouzení.

Zpráva o listopadové schůzi »Pražského odboru Spolku notářů Československých«. Dne 28. listopadu 1925 konala se jako pravidelně poslední sobotu v měsíci, ve spolkové místnosti u »Bumbrlčka« na Národní třídě v Praze měsíční schůze Pražského odboru našeho spolku, jež se stala významnou tím, že přednášel osvědčený redaktor našeho časopisu pan univerzitní profesor Svoboda o Macchiavelim a macchiavelismu. Předsedající p. Dr. Černý uvítal velmi vřele našeho hlavního redaktora pana universitního profesora Svobodu, uvítal dámy, které tentokrát se na přednášku dostavily a jmenovitě uvítal pana senátora sekčního chléfa Dra Karase, jež zároveň se svou chotí se večera účastnil. Myšlenkový postup přednášky pana profesora Svobody přinášíme z péra autorova výše. Po přednášce byla debata, jíž se zúčastnil pan Dr. Ponec vytýkáje rozdíl mezi fascismem (Musolini) a mezi leninismem. Pan prezident Dr. Čulík vytýká rozdíl mezi filosofickým pojmáním politiky a mezi praktickým jejím prováděním. Pan senátor Dr. Karas svými poznámkami projevil neobyčejné ovládnutí kulturních dějin zejména též po stránce umění výtvarného a jeho souvislosti s vývojem poměrů politických. Debata měla průběh živý, avšak důstojný. Hojně bylo debatováno o filosofické koncepci politiky a jmenovitě poučná byla charakteristika profesora Svobody, pokud srovnával metody italské nynější politiky fascismu a leninismu. Večer byl velmi poutavý a jmenovitě přednáška profesora Svobody i projev pana senátora dra Karasa vyznamenávaly se vysokou úrovní, jež svědčila o tom, že oba páni ovládají úplně svoji věc. Proslov pana senátora Karasa byl totiž polemikou s některými názory pana profesora Svobody, jež zakládala se na rozdílných světových názorech obou panů řečníků, (pokrokový názor pana profesora Svobody, katolický názor pana senátora dra Karase). Účastníci byli svědky, jak tyto rozdílné názory světové mohou býti přednášeny ve formě skutečně společenské, třebaž žádný z hlavních mluvčích nic ze svých názorů neslevoval. Po 10 hodině schůze byla ukončena poděkováním předsedy za poutavou a poutavou přednášku pana profesora Svobody. Příští schůze odboru konati se bude až 30. ledna 1926 o 7½ hod. več. ve spolkové místnosti.

Disciplinární senát nejvyššího soudu. Ve schůzi notářské komory pražské, konané dne 29. listopadu t. r. zvoleni byli členy disciplinárního senátu nejvyššího soudu pp. notáři: Dr. Václav Černý v Říčanech, Josef Křen v Hořovicích a Dr. Václav Svoboda na Smíchově.

Ze zemské úřadovny I. Všeobecného pensijního ústavu v Praze došla nás tato důležitá upozornění: 1. Značná část zaměstnavatelů osob podléhajících pojištění povinnosti nekoná dosud správně své povinnosti pokud se týče přihlašování zaměstnanců, čímž jsou zaměstnavatelé sami opomíjením přihlášky citelně poškozování, neboť se dotyčnému zaměstnavateli musí předepsati premie dodatečně za dobu třeba několika roků, tedy obnos značně veliký. Mimo jiná nebezpečí dlužno zejména též upozorniti na tu okolnost, že v případě, že by zaměstnanec neměl následkem nepřihlášení vůči pensijnímu ústavu žádných nároků, bude zaměstnavatel povinen nahraditi mu veškerou škodu, kteráž samozřejmě může dosahovati obnosů velmi velikých; povinnost přihlášky postihuje výlučně zaměstnavatele, takže jej stihá i zaviničeni, nebyla-li přihláška včas podána. Jest tedy v zájmu zaměstnavatelů, aby předpisy o přihlašování k pensijnímu pojištění byly správně dodržovány. 2. Podle ustanovení § 31 pens. zákona může si